

Do poruszania się w ofercie Xindak najlepiej mieć przewodnika. Naliczyłem dwadzieścia sześć wzmacniaczy tranzystorowych i kilkanaście lampowych... Poradziłem sobie, zamawiając u dystrybutora tranzystorowy wzmacniacz zintegrowany za ok. 4000 zł. Nie wszystkie wzmacniacze Xindak mają w sobie coś wyjątkowego, ale w XA6900 jest kilka ciekawych elementów.

Jak Xindak, to Xindak – mamy przed sobą jeden z najsolidniej zbudowanych wzmacniaczy w określonej klasie cenowej; nawet gdyby XA6900 kosztował więcej, nie musiałby „się wstydzic” swojej konstrukcji. Waży ponad 17 kg, przednia ścianka ma ok. 1 cm grubości, pozostałe płyty obudowy również nie są cienkimi blaszkami. Niemal wszystko jest wykonane z metalu, z wyjątkiem wyświetlacza i diod wskazujących tryb pracy. Metalowe jest pokrętko wzmocnienia oraz dwa przyciski – włącznika sieciowego i selektora wejść. Nie ma tutaj niepotrzebnych funkcji ani światełek; minimalizm jest całkowicie usprawiedliwiony, a nawet pożądanym w urządzeniu audiofilskim i jedyne, co można temu projektowi zarzucić, to brak finezji, styl „z gruba ciosany”, choć i taki może się podobać. Aha, no i brak wyjścia słuchawkowego... Mamy jednak rok 2015 i żyjemy w słuchawkowych czasach.

Xindak jest za to zaawansowany w innych dziedzinach: wzmacniacz ma cyfrowe sterowanie, wyświetlacz wskazuje poziom głośności, w układzie regulacyjnym zamiast potencjometru analogowego zastosowano drabinkę rezystorową, a pokrętko jest tylko czujnikiem przekazującym do niej stosowne rozkazy.

W intrygujący sposób działa również selekcja źródeł. Pojedynczy przycisk i cztery (po jednym dla każdego z wejść) ustawione pionowo diody wydają się czymś oczywistym, jednak po osiągnięciu skrajnego, dolnego źródła układ „wraca” o oczko wyżej, zamiast przeskakiwać do skrajnej, górnej pozycji.

Xindak XA6900

Mamy do dyspozycji dwa wejścia liniowe RCA, wejście zbalansowane XLR, gniazdo USB oraz pojedyncze wyjście z przedwzmacniacza, na które wyprowadzono mono-foniczny sygnał (suma kanałów L i P) dla subwoofera. Na panelu tylnym zostało sporo wolnego miejsca, a producent zagospodarował je w najlepszy z możliwych sposobów, zostawiając dużo przestrzeni pomiędzy gniazdami, co ułatwia podłączanie kabli. Warto także zwrócić uwagę na znakomite, zakręcane na tylnej ściance złącza RCA, chociaż nie są one sygnowane żadną z nabliznych „wtyczkarskich” manufaktur. Wyjścia głośnikowe są podobnie solidne.

Wnętrze wzmacniacza błyszczą starannością montażu i wręcz bezkompromisową realizacją kilku ważnych koncepcji. Taką

jest bez wątpienia coraz rzadziej spotykany układ dual mono z dwoma potężnymi transformatorami toroidalnymi, wydzielonymi dla każdego z kanałów. Odseparowano je od reszty sporym radiatorom, do którego z drugiej strony przykręcono łącznie aż osiem (po cztery na kanał) tranzystorów wyjściowych marki Toshiba.

Większość układu elektronicznego zrealizowano na pojedynczej płytce drukowanej, gdzie pojawia się lampowy przedwzmacniacz. Tutaj każdy z kanałów obsługuje podwójna trioda 6922 Electro Harmonix (produkcji rosyjskiej). Lampy umieszczono na ceramicznych podstawkach, więc hobbysta będzie mógł eksperymentować z lampami innych producentów.

Tylna ścianka nie jest zatłoczona, ale mniej – znaczy wygodniej podłączać to, co w ogóle da się podłączyć...

Tajemnicze USB

Obok wejść analogowych wzmacniacz Xindaka ma również złącze USB, które uwzględniono w selektorze wejść jako opcję równorzędną dla analogowych RCA i XLR. Nie byłoby w tym nic dziwnego, USB-DAC jest czymś bardzo pożądanym, jednak standardowym typem złącza stosowanym w takiej sytuacji jest kwadratowe USB Typ-B, a w XA6900 mamy USB Typ-A, co sugeruje zaproszenie do podłączania nośników pamięci, z których wzmacniacz odczytywałby dane tak jak odtwarzacz plików.

Ani instrukcja obsługi, ani jakiegokolwiek materiały firmowe, do których udało mi się dotrzeć, nie poruszają w ogóle kwestii tajemniczego portu.

Okazuje się, że na nośniki pendrive z plikami audio (MP3, WMA, Flac) Xindak reaguje z obojętnością, z kolei obecność komputera na drugim końcu „druku” wyraźnie ożywia XA6900. Niepozorne gniazdo jest rzeczywiście funkcjonalnym odpowiednikiem USB-DAC-a, chociaż parametry są raczej skromne, ograniczają się do 16 bitów i 48 kHz, ale zawsze to sposób np. na kolekcję płyt CD przeniesioną na dysk komputera. Xindak popłynął pod prąd standardom i zainstalował nietypowe gniazdo. Kupienie stosownego przewodu (końcówki USB Typ-A z dwóch stron) nie stanowi oczywiście najmniejszego problemu.

Xindak wygląda (nie biorąc pod uwagę wyświetlacza) minimalistycznie, są tutaj w sumie cztery wejścia, ale chyba mało kto planuje dzisiaj budowę systemu o większej liczbie źródeł.

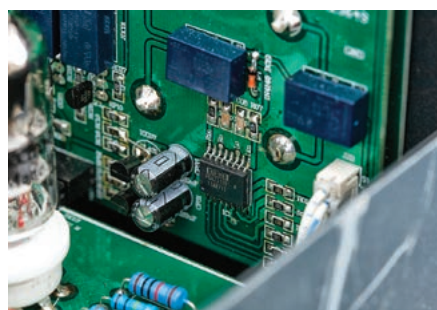
Nie jest to wprawdzie wzmacniacz zbalansowany, ale można spróbować połączeń XLR.

USB w prostokątnym standardzie (Type-A) stosuje się zazwyczaj do nośników pamięci pendrive, w XA6900 jest to wejście przeznaczone do współpracy z komputerem (jako USB-DAC).

Zamiast analogowego potencjometru, producent wykorzystał do regulacji wzmocnienia scaloną drabinkę rezystorową.

Laboratorium Xindak XA6900

Specyfikacja producenta jest w przypadku XA6900 oszczędna, dowiadujemy się tylko tyle, że moc wzmacniacza wynosi 2 x100 W (bez wskazania, dla jakiego obciążenia). Xindak w każdym wariancie przekracza tę wartość, przy 8 Ω oferuje 128 W, a przy 4 Ω znakomite 216 W. Jeszcze bardziej imponujące jest utrzymywanie tych parametrów w trybie stereofonicznym – to efekt układu dual mono z dwoma zasilaczami.

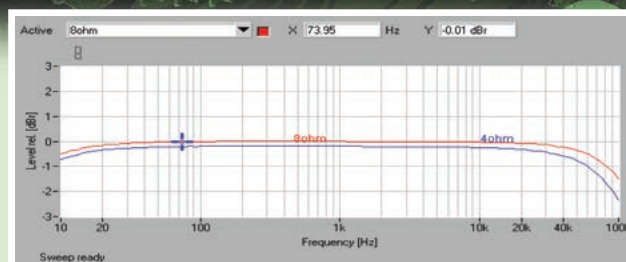
Czułość Xindaka zadowoli posiadaczy wszystkich typów źródeł, do osiągnięcia mocy maksymalnej wystarczy bowiem napięcie o wartości 0,23 V.

Mniej imponujący jest już odstęp od szumów, S/N wynosi 78 dB. Prawdopodobnie przyczynia się do tego lampowy przedwzmacniacz. W związku z tym, mimo wysokiej mocy, dynamika nie przekracza 100 dB.

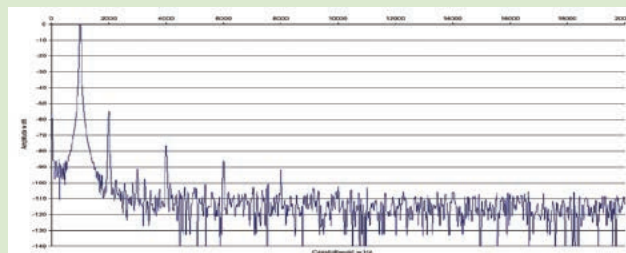
W pasmie przenoszenia (rys.1) notujemy delikatny spadek (-0,5 dB) przy 10 Hz, przy 100 kHz wynosi -1,3 dB dla 8 Ω i -2,1 dB dla 4 Ω – to znowu dobre wyniki.

W spektrum z rys. 2. widać kilka harmonicznych o dość wysokim poziomie, na szczęście wszystkie są parzyste, z drugą (-55 dB) na czele.

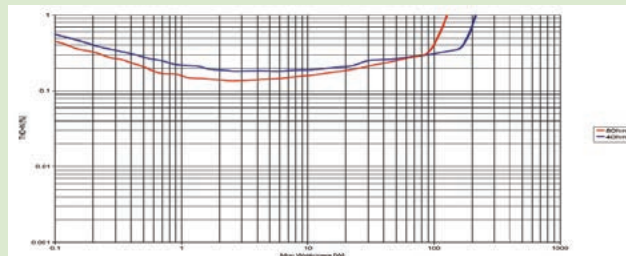
Charakterystyki na rys. 3. mają nietypowy przebieg (wcześnie położone minima zniekształceń), poziom THD+N jest generalnie wysoki, w żadnej części wykresu nie spada poniżej 0,1 %.

Rys. 1. Pasma przenoszenia

Rys. 2. Zniekształcenia harmoniczne

Rys. 3. Moc

Moc znamionowa (1% THD + N, 1 kHz) [W]	1 x	2 x
[Ω]		
8	128	128
4	216	216
Czułość (dla maksymalnej mocy) [V]	0,23	
Stosunek sygnał/szum (filtr A-ważony, w odniesieniu do 1W) [dB]	78	
Dynamika [dB]	99	
Współczynnik tłumienia (w odniesieniu do 4 Ω)	52	

Taki potencjał końcówek mocy nie zdarza się (w tej cenie) często, w każdym kanale zastosowano aż cztery tranzystory wyjściowe marki Toshiba.

Triody Electro Harmonix są centralną częścią sekcji przedwzmacniacza.

Podręcznikowy układ dual mono, rozpoczynający się od dwóch transformatorów toroidalnych.

ODSŁUCH

Ciepło, jakie czuć od XA6900, do pewnego stopnia przypomina działanie wzmacniacza *Maia DS*, chociaż lepiej postawić sprawę inaczej: To brzmienie Pro-Jecta jest częścią intensywniejszego i bogatszego profilu Xindak. Pro-Ject gra miękko i delikatnie, trudno go zmobilizować do podejmowania poważnych wyzwań i realizacji kompleksowych zadań, zawsze znajdzie drogę na skróty, łatwą i przyjemną (również dla słuchacza). Xindak potrafi przejść od subtelności do całkiem potężnych dźwięków, ma w zanadrzu niezłą dynamikę, a przede wszystkim – dużą masę. Nie przyłącza ona przekazu, nie psuje czytelności, lecz natychmiast poprawia plastyczność. Pozorne źródła dźwięku są wyraźnie określone i nasycone, obecne, jednak nieprzysuwane do słuchacza bardziej, niż to zaplanował realizator nagrania. Przekaz jest łatwy w odbiorze, lecz nieszczególnie bezpośredni; między słuchaczem a sceną, także na samej scenie, w całej dźwiękowej przestrzeni, atmosfera jest lekko przydymiona, kameralna. Nie jest to krystaliczna przejrzystość, mimo to wylawiamy z niej nie tylko najważniejsze kształty,

dostajemy proporcjonalną porcję szczegółów, zwinnych i lekkich, omijających metaliczność czy ostrość – na pokazanie takich dźwięków XA6900 decyduje się w ostrożności, gdy nagranie nie daje już żadnego wyboru. Pod względem analityczności XA6900 ustępuje Marantzowi i NAD-owi, ale w ramach swojej gęstej plastyczności potrafi pokazać nawet zaskakująco dużo. Bas jest obszerny, lecz i sprężysty, nie jest to nieubłagane płynąca lawa, wygaszanie jest lekko spowolnione, twardy rytm zamieni się w miękkie pulsowanie, lecz nie rozleje się na sąsiednie dźwięki. Góra pasma jest gładka i słodka, ale bardziej soczysta i błyszcząca niż z Pro-Jecta.

*Pilot Xindak
może się
podoobać.*

XA6900

CENA: 4300 ZŁ

DYSTRYBUTOR: POLPAK POLAND
www.polpak.com.pl

WYKONANIE

Imponująco masywne, wewnątrz na bogato, ambitny układ dual mono z dwoma transformatorami toroidalnymi, potężne końcówki mocy i lampowy przedwzmacniacz.

FUNKCJONALNOŚĆ

Wejścia RCA i XLR, USB do podłączenia komputera (obsługa sygnałów tylko 16 bit/48 kHz).

PARAMETRY

Wysoka moc wyjściowa niezależnie od konfiguracji, dość wysoki poziom szumów i zniekształceń, ale dominują (na szczęście) parzyste.

BRZMIENIE

Ciekawe połączenie siły i klimatu, nie jest wzorem szybkości i detaliczności, lecz gra spójnie i z temperamentem.

Atak, tempo, impuls, detal... to nie jest naturalne środowisko Xindak. Mimo to nie skreślałbym Xindak z listy wzmacniaczy dostatecznie uniwersalnych. Na każdej muzyce zostawi swój ślad, ostrym kawałkom rockowym odbierze trochę zadziorności, ale przecież nie pożałuje żaru niskich rejestrów.

Radek Łabanowski